

פרשת חקת - THE NATURE OF A CHOK

Parah Adumah is the archetypal Chok, a law which even Shlomo HaMelech could not understand¹. G-d tells Moshe and Aharon חַקַּת הַתּוֹרָה². The word זאת is used at the beginning of an idea when G-d wants to point out something unusual that we may have missed. It is used to show Moshe how the Menorah and the New Moon should look. It is used most frequently with respect to the Korbanos³, for they are most often counter-intuitive. And it is used here because there is an idea here that we can easily miss.

The word after זאת is חַקַּת: Parah Adumah is a חוק. Traditionally, the Torah is divided into Mishpatim, rational Mitzvos⁴, and Chukim, Mitzvos that we don't understand⁵. The Korbanos, the prohibition of pork and the laws of purity⁶ are all *Chukim*. Rashi tells us that Chukim are things which the Yetzer Hara⁷ tells us do not make sense, and which we therefore should not do⁸. We may even resent or get angry at something that makes so little sense to us⁹. We get challenged by the broader, non-Jewish world on just this point¹⁰. Their challenge resonates with our own doubts, and we find ourselves in an ever deepening crisis of faith. G-d therefore comes to reassure us, "This is a Chukah" - Chok means borders and limitations, and is used for the laws of nature as well¹¹. Our mind is challenged to understand the Chukim. Yet, the Chukim are defined for us – we are told to respect their boundaries even if we cannot understand them.

It is as if G-d is telling us, "I am telling you in advance that this is beyond your understanding. I am ordering you to do this Mitzvah nevertheless, for it is truly beneficial for

¹ ספורנו (במדבר י"ט, ב'): זאת חקת התורה אשר ציוה ד'. באומר זה עליהם מי חטאת

² ספר במדבר פרק יט: (ב) זאת חקת התורה אשר צוה ד' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:

³ ויקרא ו (ב): צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ויקרא ו (ז): וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני ד' אל פני המזבח:

ויקרא ו (יח): דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני ד' קדש קדשים הוא:

וכהנה רבות

⁴ רש"י ויקרא יח ד: את משפטי תעשו - אלו דברים האמורים בתורה במשפט שאלו לא נאמרו היו כדאי לאומרו:

⁵ רמב"ם סוף ה' מקואות: והמשפטים הן המצוות שטעמן גלוי וטובת עשייתן בעולם הזה ידועה כגון איסור גזל ושיפכות דמים וכיבוד אב ואם, והחוקים הן המצוות שאין טעמן ידוע, אמרו חכמים חוקים חקקתי לך ואין לך רשות להרהר בהן, ויצרו של אדם נוקפו בהן ואומות העולם משיבין עליהן כגון איסור בשר חזיר ובשר בחלב ועגלה ערופה ופרה אדומה ושעיר המשתלח, וכמה היה דוד המלך מצטער מן המינים ומן העכו"ם שהיו משיבין על החקים, וכל זמן שהיו רודפין אותו בתשובות השקר שעורכין לפי קוצר דעת האדם היה מוסיף דביקות בתורה, שנאמר טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך, ונאמר שם בענין כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני, וכל הקרבנות כולן מכלל החוקים הן, אמרו חכמים שבשביל עבודת הקרבנות העולם עומד, שבעשיית החוקים והמשפטים זוכין הישרים לחיי העולם הבא, והקדימה תורה ציווי על החוקים, שנאמר ושמרתם את חקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם.

⁶ רש"י ויקרא יח ד: כגון אכילת חזיר ולבישת שעטנו וטהרת מי חטאת

⁷ רש"י כאן כתב השטן ואילו בויקרא יח ד כתב דברים שהם גזירת המלך שיצה"ר משיב עליהם ושטן היינו יצר הרע.

⁸ רש"י ויקרא יח ד: ואת חקותי תשמרו - דברים ... שיצה"ר משיב עליהם למה לנו לשומר

⁹ רש"י יט ב: מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה

¹⁰ כתב רש"י: לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל וגוי הזכיר קודם השטן ואז אומות העולם וה"ה ברש"י ויקרא יח ד

¹¹ ר' בחיי, יט ב: ועוד נקראים חוקים מלשון גבול, כענין שכתוב (ירמיהו ה) אשר שמת גבול לים חוק ולא יעברנהו (שם לא), חוקות ירח וכוכבים לאור לילה, כלומר גבולי היום והלילה, וזה להורות שנעצור המחשבה מלהרהר בהם ולא נעבור גבול מפני עומק השגתן.

you¹.” It is a relief to know that G-d’s wisdom extends way beyond human understanding². Were we to understand everything, we would be limiting G-d’s wisdom to the level of ours, and that would be very sad indeed. Were we to only do that which we fully understand, we would hold the Torah ransom to our own limitations³. As Rebbe Nachman of Breslov once stated, “Thank G-d that there are things about G-d’s behavior that I do not understand. For, if I understood everything that G-d did, His mind would be no greater than mine. I am delighted to learn that His Wisdom extends way beyond the human capacity to understand.”

The mystery of the Parah Adumah was such that even Shlomo HaMelech did not understand its reasons⁴. Yet, the mystery does not prevent us from understanding many aspects of the Parah⁵. In fact, that which Shlomo could not understand was understandable by a human mind, albeit Moshe Rabbeinu⁶. The Seforno sees it as perfectly feasible that others could emulate Moshe in this point,⁷ and the Mefarshim bring many explanations for different aspects of this Mitzvah.

Here the Torah comes and tells us, “זאת חוקת התורה” – זאת: Look carefully and you will see that there comes a point where you will get stuck, where you will no longer be able to explain this Mitzvah. Part of your understanding and fulfillment of this Mitzvah should be as a חוקת התורה⁸. Use this Mitzvah to absorb the idea that there are Mitzvos which we cannot grasp or understand⁹.

It is humbling for us to know that we don’t know, but it is also our great saving. For one who thinks he understands all is more liable to use his own logic to slip up in the end, adding or subtracting just a wee bit as he sees the situation demands¹⁰. From this perspective, one who knows nothing of the Taamei HaTorah is better off, since he is more likely to fulfill

¹רש"י כאן: לפיכך כתב בה חקה גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה:

רש"י ויקרא יח ד: לכך נא' אני ד' גזרתי עליכם אי אתם רשאים להפטר:

² מורה נבוכים, ג מט: דעותינו קצרי יד מלהשיג שלימות כל מעשיו ויושר כל משפטיו

³רמב"ם סוף ה' מקואות: רמב"ם סוף ה' מקואות: בוא וראה כמה החמירה תורה במעילה, ומה אם עצים ואבנים ועפר ואפר כיון שנקרא שם אדון העולם עליהם בדברים בלבד נתקדשו וכל הנוהג בהן מנהג חול מעל בה ואפילו היה שוגג צריך כפרה, קל וחומר למצוה שחקק לנו הקב"ה שלא יבעט האדם בהן מפני שלא ידע טעמן, ולא יחפה דברים אשר לא כן על השם ולא יחשוב בהן מחשבתו כדברי החול, הרי נאמר בתורה נשמרתם את כל חקותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם, אמרו חכמים ליתן שמירה ועשייה לחוקים כמשפטים, והעשייה ידועה והיא שיעשה החוקים, והשמירה שיזהר בהן ולא ידמה שהן פחותין מן המשפטים

⁴קהלת (ז' כ"ג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני.

⁵ספורנו (במדבר י"ט, ב'): אמנם בהבינו אל כל המצוה, אולי דבר יגנוב ונקח שמץ מנהו.

ספר החינוך (מצוה שצ"ז): אע"פ שמלאני לבבי לכתוב רמזים מטעמי המצוות שקדמו על צד הפשט עם התנצלות שהמלאכה לחנך בה בני והנערים חבירי ישמרם אל. במצווה זו רפו ידי ואירא לפצות פי עליה כלל גם בפשט כי ראיתי לרבותינו ז"ל יצ"ו האריכו הדיבור בעומק סודה וגודל ענינה עד שאמרו שהמלך שלמה השיג לדעת ברבוי חכמתו כל טעמי התורה חוץ מזו שאמר עליה אחכמה והיא רחוקה ממני. גם אמרו במדרש רבי תנחומא רבי יוסי ברי חנינא אומר אמר לו הקב"ה למשה לך אני מגלה טעם פרה ולא לאחרים וכיוצא באלו הדברים רבים

⁶ מדרש רבה (חקת יט ו): אמר לו הקב"ה למשה: לך אני מגלה טעם פרה אבל לאחר חקה.

מדרש רבי תנחומא רבי יוסי ברי חנינא אומר אמר לו הקב"ה למשה לך אני מגלה טעם פרה ולא לאחרים

⁷ספורנו (במדבר י"ט, ב'): נאמר אם כן, שעם היות המצוה חוקה ואין להרהר אחריה ולא להיות מסופק אם היא הגונה ואם לאו, כי כל אמרת אלוך צרופה, ולה טעם נשגב בלי ספק נודע למלך שצוה אותה, ואולי גם למשה רבינו והדומים לו

⁸ממעמקים על פרשיות התורה עמ' 276: חלק ממהות מצוה זו הוא מה שהיא חוק ולכן יש לקיים אותה כחוק דווקא – שלא נהרהר אחריה.

⁹שם, עמ' 277: זהו גופא ענין מצוה זו – להשריש אותה הכרה שישן מצוות שאין בנו תפיסה והבנה.

¹⁰ בית הלוי, שמות, לא יג: והנה זה האיש הסובר בדעתו שיודע תכלית המכוון במצות הוא עלול יותר להכשל וצריך זריזות ושמירה יתירה בעצמו דלא יטעה לפעמים לילך אחר שכלו להוסיף או לגרוע קצת בהם כפי הבנתו.

the letter of the law¹. But G-d does not want that either. For by so doing, we are denying ourselves an appreciation of the depths of Torah wisdom which can cause us so much awe and wonderment, and give us a much more profound attachment to the Torah. And so, on the Day of Judgment, we are asked: Did you look into the wisdom called the Merkavah²?

We are left with no choice, to look deeply, but to know that there is still more, a lot more. This tension, between trying to know more and knowing that we don't know was beautifully expressed by Klal Yisrael with their famous words at Sinai: נעשה ונשמע³. נעשה – we will do. We will do whatever we are commanded without understanding⁴. Only afterwards will we endeavor to understand – ונשמע, not as a condition or qualification of our doing, but as an additional, richer dimension⁵. As with all Chukim, it is a call to action. Only by acting can one taste the holiness and profundity of a Chok⁶. An intellectual pursuit, on its own, will simply show the limits of human comprehension.

The truth is that we cannot fully understand the real depth and purpose of any Mitzvah, not just the Chukim and hence, there are only a few places where the Torah revealed their reason⁷. We cannot, for example, know why one particular action is called a

¹ בית הלוי, שמות, לא יג: לאפוקי מי שאינו יודע כלל הטעמים הרי הוא בטוח יותר בעצמו שלא יסור מן דרכי התורה ימין ושמאל אף נטיה קטנה בפרט אחד מן המצוה כיון דאינו יודע טעמה מאומה.

² בית הלוי, שם: ומימי הרי גם זהו חיוב על האדם הישר לידע הפנימיות מהתורה והוא מחלקי התורה וביום הדין שואלין להאדם צפית במרכבה וכו'

³ שמות כד ז: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע

עיין מסי' שבת דף פח עמי' א: בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע וכו'

⁴ בית הלוי, שמות, לא יג: וזהו שנתכוונו ישראל אז בעת קבלתם והקדימו נעשה לנשמע, דבתחילה אמרו נעשה קודם השמיעה והכוונה שקיבלו על עצמם העשיה כמי שאין לו שום הבנה כלל ורק מקיים צויו של האדון ושלא לדון בדברים אחר שכלם למען לא ינטו ממנה ימין ושמאל

⁵ בית הלוי, שם: ואח"כ אמרו ונשמע דגם נלמוד חלק זה דהיינו ההבנה אבל אין העשיה תלוי בהבנה. וזהו שאמרו במדרש נאה היה לאבותינו לומר נעשה ונשמע, דקבלה זו היה נאה מאד לעשות המצות בכל הפרטים כפי הציווי כמי שאינו מבין כלל.

⁶ שפת אמת (במדבר י"ט א'): אך כי ודאי יש טעם לכל חקה רק שא"א להבין הטעם עד שמקבלין המצווה כחקה בלי טעם. כי הטעם הוא דבר רוחני שאין בו ממש וכפי שאדם מתרחק מגשמיות יוכל להרגיש טעם חוקי השי"ת. וכ"כ במד' תינוקת שלא טעמו טעם חטא ידעו לדרוש במי"ט פנים כו'.

שפת אמת (במדבר י"ט א'): לא פרה מטהר רק חקה חקקתי (והוא כמו השקה שמטהר שבא הדבר לשורשו כל) כל העולם נברא רק במאמר השי"ת כמי"ש בעשרה מאמרות כו'...שנקרא חוקה כמו שכתוב חק נתן ולא יעבור שהוא הבריאה והטבע. ולשון חקיקה וכתובה הוא בדבר המתנגד כמו שכתוב אש שחורה על גבי אש לבנה. וזה הכח מהתורה שנגזר גם בכל ונעשה גשמי נקי חוקה כני"ל. ועי' נברא האדם להמשיך חיות הנ"ל בכל דבר עי" התבוננות כני"ל. ואיתא חק לשנא דמזוני כמי"ש (לתת) ואכלו את חקם וכו'. שנקודה הנ"ל מקיימת כל העולמות ונותנת תמיד היות ושפע ברכה לכל דבר והוא נקודה המדבקת הכל בשורש החיות כני"ל...ברשיי

⁷ ציצית: וראיתם אותו וזכרתם את כל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו'

שו"ע אורח חיים סימן כד

מצוה לאחוז הציצית ביד שמאלית כנגד לבו בשעת קריאת שמע רמו לדבר והיו הדברים האלה וגו' על לבבך :

(ג) טוב להסתכל בציצית בשעת עטיפה כשמברך :

(ד) יש נוהגין להסתכל בציצית כשמגיעים לראיתם אותו וליתן אותם על העינים ומנהג יפה הוא וחובבי מצוה: הגה גם נוהגים קצת לנשק הציצית בשעה שרואה בס' והכל הוא חיבוב מצוה (בי"י):

(ה) כשמסתכל בציצית מסתכל בשני ציציות שלפניו שיש בהם עשרה קשרים רמו להויות וגם יש בהם ט"ז חוטים ועשרה קשרים עולה כ"ו כשם הוי"ה:

(ו) גדול עונש המבטל מצות ציצית ועליו נאמר לאחוז בכנפות הארץ וגו' הזהיר במצות ציצית זוכה ורואה פני שכניה :

סוכה - שו"ע אורח חיים סימן תרכה (א) בסכות תשבו שבעת ימים וגו' כי בסכות הושבתי את בני ישראל הם ענני כבוד שהקיפם בהם לבל יכם שרב ושמש. ומצוה לתקן הסוכה מיד לאחר יום כפור דמצוה הבאה לידו אל יחמיצנה (מהרי"ל)

ויקרא יז יא: כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח

לא תונו את הגר

Mitzvah and why another action, which may look perfectly good and worthy of doing, is not. The Torah is G-d's creation just as nature is. We can study a tree and understand something of how it works, the 'what' of creation. We may even gain a glimpse into the purpose of that tree on earth, the 'why' of creation. But we can never understand why G-d created a tree and not a 'garryboldio' (to make up a word), or why a tree specifically needs a seed to grow¹. G-d's wisdom is simply too deep for us to fully comprehend all that is behind His creation. However deep we will go, (and there is every expectation that science, for example, will go ever deeper,) what is left beyond our horizons will be far greater than that which we grasp².

It is this that is behind a historic statement of the Sages that, should someone come to pray that G-d's mercies rest on the Kein Tzipor, he should be silenced³. For, by stating thus, he pretends to know that G-d's reason for decreeing this law is rooted in mercy. What he is really doing is arrogantly reducing G-d's wisdom to the level of man's own understanding.⁴ Mercy might appeal to man as a reason, but it cannot contain all of G-d's ongoing Providential input into the world.⁵

Certainly, the Mitzvos do follow a deeper form of logic, a logic that is in harmony with man's essential reality, and hence, when he does them, a purification of his soul⁶. However, we will never fully grasp all of the wisdom which any Mitzvah contains nor all of its effects on our soul, and therefore, all Mitzvos are ultimately Chukim and Gezeiros⁷.

We stated above that Chok means boundaries or limitations. There is another meaning to the word Chok. Chok comes from the word Mechokek, to be engraved. The Ten Commandments were engraved in the luchos, not written on them. Something which is written in ink is superimposed upon the surface on which it is written. A chakika, on the other hand, is an engraving into the body of the substance, becoming a part of the substance and transforming it. The Luchos did not have the Ten Commandments written on them; rather, the Ten Commandments and the Luchos became a new, unified reality. Similarly, the Chukim are engraved into our neshamos at the deepest levels. Part of the difficulty of

פדיון בכור

בל תשחית

לא תרבה סוסים

שמות כב כה-ו: אם חבול תחבול שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו (כו) כי היא כסותה לבדה הוא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני

¹מהר"ל (תפארת ישראל פ"ז): ולכך אין לשאול למה על ידי מצוה הזאת האדם בשלימות בפועל, שודאי אין זה קשיא. כמו שאין לך לשאול למה אילן זה בפועל השלימות כאשר צורתו ותוארו כך ולא היה צורתו ותוארו בענין אחר רק שהדבר הזה מתחייב לפי העצם הגרעין

²רמב"ם, מורה נבוכים ח"ג פ' מט: וכמו שנשיג קצת נפלאות מעשיו, באברי בעלי חיים ותנועות הגלגלים, כן נשיג יושר קצת משפטיו, ואשר יעלם ממנו משני המינים יחד הוא יותר מן הנגלה לנו הרבה מאד.

³ברכות לד: משנה-האומר על קן צפור יגיע רחמך ... משתקין אותו

⁴ לפי דעה אחת שם- גמי – מפני שעושה מדותיו רחמים ואינם אלא גזירות

⁵ובמהר"ל (תפארת ישראל פ"ו): פירוש שאין ראוי שיהיה מדות השם יתברך אשר הוא מנהיג עולמו בתמידות על ידי רחמים רק בדין ובגזרה כי הגזרה הוא לפי חכמתו יתברך

עיינ שם שמביא דעת הרמב"ם בטעם שילוח הקן במורה נבוכים (ח"ד פמ"ח) ומתמיה עליו

⁶מהר"ל (תפארת ישראל פ"ח בסוף): כל המצות הם לפי סדר השכלי ראויים לאדם ולכך הם מזכים ומצרפים את נפשו עד שהיא צרופה זכה

⁷שם: ואל האדם הוא חוק וגזרה כאשר אינו עומד על טעם המצוה שהוא שכל אנושי

understanding a chok is that it cannot be separated from our own spiritual realities - it is a chakika.

But, it goes further than that: It is not just that there will always be reasons for a Chok that we do not know about. Even those reasons we understand may go much deeper than we can access. A classic example is the laws of purity. A scientist looking at the laws of nature would never discover laws of purity and impurity¹. We are told that a dead body is a source of impurity. We are told that a mikveh purifies. At least, it seems, the 'what' is clear. Not so, say the Sages.

לא המת מטמא ולא המים מטהרים אלא אמר הקדוש ברוך הוא חקה חקתי גזירה
גזרתי אי אתה רשאי לעבור גזרותי².

It is not the dead body that causes impurity and it is not the water that purifies; rather G-d said, "I have promulgated a chok, and decreed a decree, and you may not transgress My decrees.

This does not only apply to Chukim: at some level, even the logic of the Mitzvos Bein Adam LeChaveiro escapes us. It might be patently obvious to us why we shouldn't steal or murder. No society could do without such laws. And yet, we cannot know all the spiritual implications of abstaining from theft or returning a lost object as an intentional fulfillment of G-d's command³. The Torah itself did not reveal the reasons for most of the Mitzvos⁴, in part because the implications of doing any single mitzvah is so vast and in part because we would be in danger of holding the Mitzvah – and G-d – hostage to our own logic. As great a person as Shlomo HaMelech was נכשל on this. The Torah stated *לא ירבה בנשים – Do not have many wives lest they bend your heart to idolatry*.⁵ Shlomo stated, "I will have many wives, and I will not stumble." But, at the end of his days, we see that his wives did bend his heart. The Torah said, *Do not have too many horses, lest this cause you to return to Egypt in search of*

¹מהר"ל, תפארת ישראל פ"ח

²במדבר רבה פרשה יט: אמר ר' יוחנן בן זכאי ... לא המת מטמא ולא המים מטהרים אלא אמר הקדוש ברוך הוא חקה חקתי גזירה גזרתי אי אתה רשאי לעבור גזרותי.

רמב"ם, סוף הל' מקואות: דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירות הכתוב הן ואינן מדברים שדעתו של אדם מכרעתו והרי הן מכלל החוקים וכן הטבילה מן הטומאות מכלל החוקים הוא שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים אלא גזירת הכתוב היא והדבר תלוי בכוונת הלב ולפיכך אמרו חכמים טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל ואעפ"כ רמז יש בדבר כשם שהמכוין לבו לטהר כיון שטבל טהור ואע"פ שלא נתחדש בגופו דבר כך המכוין לבו לטהר נפשו מטומאות הנפשות שהן מחשבות האון ודעות הרעות כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות והביא נפשו במי הדעת טהור הרי הוא אומר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם השם ברחמי הרבים מכל חטא עון ואשמה יטהרנו אמן סליקו להו הלכות מקואות בס"ד נגמר ספר עשירי והוא ספר טהרה הלכותיו שמונה ופרקיו מאה וארבעים וארבעה א:

³The Maharal (שם פ"ו) points out that we cannot even give sufficient explanations for natural phenomena. We cannot say, for example, why a horse has four legs instead of two, etc.

⁴ For if it had, we may have been tempted to apply the reasons to decide that the mitzvah is not relevant to us in certain situations. Perforce, since we do not have the whole picture, we would have been wrong. As great a person as Shlomo HaMelech was נכשל on this:

סנהדרין כא: אמר ר' יצחק מפני מה לא נתגלו טעמי תורה שהרי שתי מקראות נתגלו טעמן נכשל בהם גדול העולם. כתוב לא ירבה נשים אמר שלמה אני ארבה ולא אסור וכתוב (מלכים א יא) ויהיה לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו וכתוב לא ירבה לו סוסים ואמר שלמה אני ארבה ולא אשיב וכתוב (מלכים א י) ותצא מרכבה ממצרים

מלבים בראשית ג ד"ה ומפרי העץ בסוף "ובזה למדנו דרך ההסתה ופתוי הנחש אשר הוא נוהג עד היום שאם יבא אדם לחקור אחר טעמי המצוות כאשר עשו המתפרצים בעם שדרשו עליהם מדוע אסר ד' מינים הטמאים וידעו למצא בהם הטעם, שהם מזיקים לגוף האוכלם וכשיתבאר אח"כ שאין בהם סכנה לגוף ישליכו המצוה אחר גורם

⁵ דברים יז יז: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד:

them.¹ Shlomo said, "I will have many horses and I will not return to Egypt." But, in the end, he sent a cohort of chariots to Egypt.²

The Torah contains that hidden wisdom which G-d used as His blueprint for creating the whole world³. When we do a mitzvah we are attaching ourselves to this blueprint, and this places us on a different plane of reality⁴. In order to gain the full benefit of this we have to do all the Mitzvos, not only because of the benefit of each individual Mitzvah, but also because the whole is greater than the sum of the parts. All the Mitzvos ultimately form one composite whole⁵. Even if we stood a chance of understanding the reason for a single mitzvah, we could never fathom how it impacts on other Mitzvos and how others impact on it. We could never climb to a perspective high enough to be able to see how the whole thing fits together.⁶ So really, since all the Mitzvos are linked, it is impossible to explain the reason for any one Mitzvah in isolation. We can only explain one dimension of the Mitzvah.

There is a further reason why טעמים are limited. The real טעם of the מצוה is the taste and understanding one gains from doing the מצוה – taamu u'reu⁷. Only by acting can one

¹ דברים יז טז: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וד' אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה

² סנהדרין כא: אמר ר' יצחק מפני מה לא נתגלו טעמי תורה שהרי שתי מקראות נתגלו טעמן נכשל בהם גדול העולם. כתוב לא ירבה נשים אמר שלמה אני ארבה ולא אסור וכתוב (מלכים א יא) ויהיה לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו וכתוב לא ירבה לו סוסים ואמר שלמה אני ארבה ולא אשיב וכתוב (מלכים א י) ותצא מרכבה ממצרים

מלבים בראשית ג ד"ה ומפרי העץ בסוף "ובזה למדנו דרך ההסתה ופתוי הנחש אשר הוא נוהג עד היום שאם יבא אדם לחקור אחר טעמי המצוות כאשר עשו המתפרצים בעם שדרשו עליהם מדוע אסר ד' מיניים הטמאים וידעו למצא בהם הטעם, שהם מזיקים לגוף האוכלם וכשיתבאר אח"כ שאין בהם סכנה לגוף ישליכו המצוה אחר גום

³ חינוך עז: כי מלבד משמעות מצוותיה היקרות שאנו מבינים בה נכללו בה חכמות גדולות ומפוארות, עד שהעלו רבותינו זכרונם לברכה גודל החכמה שהניח הקל ברוך הוא בתוכה, שאמרו עליה (ב"ר א א) שהביט הקדוש ברוך הוא בה וברא את העולם.

עיין בכד הקמח סוף כרך סוכה

⁴ מהר"ל שם: ועל ידי המצוות דבק בשכלי ועל ידי זה דבק בו יתברך

⁵ ספר החרדים הקדמתו קטע המתחיל וראוי (קרוב לסוף) והקטע שאחריו ד"ה ונמשיל ל:

כל המצוות הן קשר אחד.

וכן במכות כג:

דרש רבי שמלאי שש מאות ושלוש עשרה מצוות...

⁶The Mitzvos, even those in which he is not commanded. Those in which other people may be commanded (e.g. ברכת כהנים in כהנים) he can fulfill through ערבות, by ensuring that he (the Cohen) fulfill his responsibilities. In cases of Mitzvos which no-one can fulfill today, he should study about the Mitzvah. In these ways he will be considered as if he actually fulfilled these Mitzvos

Similarly, in the Ohr HaChaim:

לט לב: ותכל כל עבודת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר ציוה ד' לדבר כן עשו

כאן עשה הכתוב מחברת הכללות בקיום התורה. והראה כי בני ישראל יזכו זה לזה, והתורה ניתנה להתקיים בכללות ישראל. כל אחד יעשה את היכולת בידו ויזכהו זה לזה. ואולי כי לזה רמזה התורה "וואהבת לרעיק כמוך" פירוש לצד שהוא כמותך, כי בשלמו ייטב לך, ובאמצעותו אתה משלים שלימותך, ואם כן אינו אחר אלא אתה עצמך כאחד מחלקך. ובזה מצאנו נחת רוח, כי ד' צוה תריג מצוות, ומן הנמנע שיימצא אדם אחד שישנו בקיום כולם. וזה לך האות: כהן, לוי, ישראל ונשים. יש מצוות עשה בכהנים, שאין מציאות לישראל לעשותו, ויש מצוות לישראל שאינן כהנים. וכן בלויים, וכן בנשים. ומה מציאות יש ליחיד לקיימן, להשלים תיקון לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו אשר יכונו להם? אלא ודאי שתתקיים התורה במחברת הכללות וזכה זה מזה. והוא מה שאמר הכתוב כאן: "ויעשו בני ישראל ככל אשר ציוה השם." כינה לכולם יחד מעשה כולם, הגם שמהם הביאו הנדבה, מהם עשו מלאכה, יאמר על כללותם שעשו הכל.

⁷ תהלים לד (ט) טעמו וראו כי טוב ד' אשרי הגבר יחסה בו

taste the holiness and profundity of any Mitzvah, and certainly of a Chok¹. An intellectual pursuit, on its own, will simply show the limits of human comprehension.

It is impossible to explain to anyone what Shabbos is like unless they actually keep it. Trying to explain the מצוות in a purely intellectual way is like trying to explain to someone who has never tasted ice-cream what the ingredients are and then expecting him to understand how they all combine to make the taste. Picture trying to taste ice-cream by knowing it has a bit of milk, a bit of vanilla essence, some sugar ... If one has tasted ice cream, he knows what it tastes like, but he can never explain it to someone else. The living reality of the Mitzvos is such that our understanding is bound up in our doing, defying any intellectual explanation².

In a sense, then, all Mitzvos are really Chukim, since we cannot get to the bottom of a single one. *G-d's Will is the only basis on which our obligation rests*³.

Nevertheless, once we understand the limitations of our understanding, we are encouraged to give Taamim⁴. For, just as every Mitzvah is ultimately a Chok and cannot be fully understood, so too each Mitzvah – even the Chukim – has reasons which we can attempt to understand.

What then is the distinction between chukim and mishpatim? The difference is one of degree; the reasons for a Chok are less accessible than the reasons of a Mishpat⁵. Both Chukim and Mishpatim lend themselves to some understanding. As we stated above, even the Mitzvah of *Parah Adumah* has many aspects that can be understood⁶. There is really no Chok where we cannot understand some aspect of the Mitzvah⁷, but there is more mystery

¹ שפת אמת (במדבר י"ט א'): אך כי ודאי יש טעם לכל חקה רק שא"י להבין הטעם עד שמקבלין המצווה כחקה בלי טעם. כי הטעם הוא דבר רוחני שאין בו ממש וכפי שאדם מתרחק מגשמיות יוכל להרגיש טעם חוקי השי"ת. וכ"כ במד' תינוקת שלא טעמו טעם חטא ידעו לדרוש במ"ט פנים כו'.

שפת אמת (במדבר י"ט א'): לא פרה מטהר רק חקה חקקתי (והוא כמו השקה שמטהר שבה הדבר לשורשו כל) כל העולם נברא רק במאמר השי"ת כמ"ש בעשרה מאמרות כו'...שנקרא חוקה כמו שכתוב חק נתן ולא יעבור שהוא הבריאה והטבע. ולשון חקיקה וכתובה הוא בדבר המתנגד כמו שכתוב אש שחורה על גבי אש לבנה. וזה הכח מהתורה שנגנו גם בכל ונעשה גשמי נקי חוקה כנ"ל. וע"ז נברא האדם להמשיך חיות הנ"ל בכל דבר ע"י התבוננות כנ"ל. ואיתא חק לשנא דמזוני כמ"ש (לתת) ואכלו את חקם וכו'. שנקודה הנ"ל מקיימת כל העולמות ונותנת תמיד חיות ושפע ברכה לכל דבר והוא נקודה המדבקת הכל בשורש החיות כנ"ל...ברשי"י

² בצדקת הצדיק (קעז) מסביר רב צדוק הכהן: בכל דבר יש פרד"ס. פשט הוא עשיות כל התורה ומצוה בפועל ממש. ורמז הוא הרמיזות שבלב שנעשים מאותם הפעולות ... ודרוש הוא הכונה מצד החכמה שבמוח לדעת איזה לימוד מחודש דחכמה וידעת השי"י נולד מעובדא זו במוחו. ואחר ששיגי ג' אלו כלי המעשה גומרים ולב חומד ועין רואה חכמת הדבר אז זוכה לסוד ... ע"ד טעמו וראו וגו' נקרא סוד. שא"א להסביר לחבירו טעם שהוא מרגיש בחכו וגו'

³ Rav SR Hirsch, intro to Horeb

⁴ רמב"ם, ה' מעילה פ' ח: ראוי לאדם להתבונן במשפטי התורה הקדושה ולידע סוף ענינם כפי כחו ודבר שלא ימצא לו טעם ולא ידע לו עילה אלא יהי קל בעיניו ולא יהרוס לעלות אל ד' פן יפרוץ בו

⁵ רמב"ם סוף ה' מעילה: והחוקים הם המצוות שאין טעמן ידוע ע"ש

שפת אמת פסח (מאמר שני ד"ה בשאלת חכם ויקרא דף 41): בשאלת החכם מה העדות והחוקים וגו' ולכאורה איך שואל טעם על חוקה. אך כי באמת כתיב מגיד דבריו כו' חוקיו כו' לישראל שבני"י יודעין טעם גם בחוקה ע"ש וגו'

⁶ Many *mefarshim* give reasons for the various details of *parah adumah*. They state that the point which we cannot understand is the fact that the *metaher* becomes *tameh*. (*Kli Yakar* and others) Rav Tzadok HaCohen states that what we cannot understand is that there is *tahara* from the consequences of the *chet* of *Adam* and *Chava* (= *tumas mes*) in this world, prior to a full purification of the *chet* itself. (*Machashavos Charutz*)

⁷ מהר"ל, גור אריה (ריש פרשת בחקתי): ומה שאמרו כי המצות שהם חקים לא נתנו טעם שלהם לגלות אינו ר"ל שאין האדם יודע כלל מן המצות אלא שאין יכול להבין לגמרי אבל יכול להבין מהם מעט.

and less understanding of a Chok than a Mishpat and there is more understanding and less mystery (but still some) of a Mishpat.¹ Mishpatim seem to make more sense to us, at least when we first approach them, their broad strokes we readily not only understand but may even anticipate².

Once we understand that there is no *Mitzvah* that we can fully comprehend, our starting point in accepting any *Mitzvah* is to first accept it as a חוק and only then to give a טעם. This is why Chazal often first state that the *Mitzvah* is a גזירת הכתוב prior to giving a טעם for a *Mitzvah*³.

Ironically, abandoning the attempt to fully understand a *Mitzvah* leads to a deeper understanding of why we are doing it⁴. Chukim have deeper reasons than other *Mitzvos* and one cannot understand them until one accepts them as being a chok without a reason. This leads a person to become more spiritual and more capable of understanding the reason⁵. At that stage, G-d wants man to try to understand⁶.

¹מהר"ל, גור אריה (ריש פרשת חוקת): כל המצוות ... הם גזירות שיש בהם טעם ומה שנקראו גזירות אחר שיש לכל אחת טעם היינו שלא יאמר האדם שהם של רחמים ... שהתורה שנתן לנו הקב"ה הוא כל דבר במדת הדין

²רש"י ויקרא יח ד: את משפטי תעשו - אלו דברים האמורים בתורה במשפט שאלו לא נאמרו היו כדאי לאומרו:

³בכורות ה: א"ר חנינא שאלתי את ר אליעזר ... גזירת הכתוב היא וגו' וכן בעוד מקומות

וכן ברמב"ם בכמה מקומות ולדוגמה בהל' תשובה פ' ג (ד) אע"פ שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב רמז יש בו כלומר עורו ישנים משנתכם וגו'

וכן רמב"ם סוף הל' מקואות: ... הטומאות והטהרות גזירת הכתוב הן..... אעפ"כ רמז יש בדבר

⁴שפת אמת פסח (מאמר שני ד"ה בשאלת חכם ויקרא דף 41): בשאלת החכם מה העדות והחוקים וגו' ולכאורה איך שואל טעם על חוקה. אך כי באמת כתיב מגיד דבריו כו' חוקיו כו' לישראל שבנ"י יודעין טעם גם בחוקה והוא ע"י שמאמין ועושה החוק באמת אף בלי הרגשת הטעם ע"י זוכה לידע הטעם ג"כ. ע"ש

⁵שפת אמת (חקת דף 134 ד"ה ברש"י): ודאי יש טעם לכל חקה רק שא"א להבין הטעם עד שמקבלין המצוה כחוקה בלי טעם ... כי הטעם הוא דבר רוחני שאין בו ממש וכפי שהאדם מתרחק מגשמיות יוכל להרגיש טעם חוקי השי"ת

⁶רמב"ם: סוף מעילה (בסוף עבודה - היינו פ"ח מהל' מעילה הל ח): ראוי לאדם להתבונן במשפטי התורה הקדושה ולידע סוף ענינם לפי כחו.

וכן משמע משמות רבה על שמות כא א על הפסוק ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: אמר לו הקב"ה למשה לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם הפרק וההלכה ב או ג פעמים עד שתהא סדורה בפיהם כמשנתה, ואיני מטריח עצמי להבינם טעמי הדבר ופירושו, לכך נאמר אשר תשים לפניך כשלחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם.

There is a separate issue of whether a person should use intellectual proofs and philosophical arguments to bolster his belief in G-d. See the introduction of the לב טוב to the שער היחוד-חובות הלבבות for many opinions on this.

The Kuzari states that it may be more praiseworthy, at least in the case of the Chukim, to be committed to the *Mitzvos* without the *taamim* than to look for them, though this is permitted.

כוזרי מאמר שני סוף סימן כו: אומר אני: תורת אלוקים היא, ומי שקבלה בתמימות, בלי התפללות ובלו התחכמות, מעולה הוא מן המתחכם והחוקר; אך מי שנטה מן המדרגה העליונה הזאת אל המחקר מוטב לו כי יבקש טעם לדברים האלה אשר יסודם בחכמה האלוהית מאשר יעזבם לסברות רעות ולספקות המביאים את האדם לאבדון ע"כ ומה שכתבתי שאולי מתכון רק להחוקים היינו בגלל שכל הסימן מדבר על הקרבנות.

In his introduction to Horeb, Rav Hirsch states: "The Jew who [fulfills a mitzvah] with the simple idea, which everyone can grasp, that he is thereby fulfilling G-d's will even though he has never unraveled the significance ... of any one of all the Divine commandments, such a Jew has attained the highest bliss of earthly life.

However, the Rambam and the Chovos Halevavos (Intro and Shaar HaYichud, Chap 3) hold that it is praiseworthy to look for *Taamim*.

For example, the Rambam tells us that Tumah and Tahara are a Divine Decree, essentially a Chok. Once we know this fact, the Rambam continues and says *יש בדבר* אעפ"כ רמו יש, even so there are hints to its meaning, and he proceeds to explain the idea of purity and impurity¹.

The deepest reason for doing a Mitzvah is the fact that G-d commanded us to do it. As Rav S.R. Hirsch² put it, *Whatever command or prohibition of G-d it may be that prompts one to ask why one should do this and not do that, there is but one and the same answer: Because it is the will of G-d, This answer ... is essentially the only one possible, and it would remain so if we were ourselves to penetrate into the reason for every commandment, or if G-d Himself had disclosed to us the reason for His commandments.*

Chukim are our comforting confirmation that G-d is infinitely greater than we are. "*I am G-d and therefore obey Me, for I am here to look after you*" (*ושמרתם את חוקותי ואת*)³ (משפטי אשר יעשה האדם וחי בהם³) is a much deeper reason to do anything than simply through the limits of our own understanding⁴. Our failure to understand everything about the Parah is not a source of nervousness or a crisis of faith; it is rather a source of great joy.

¹רמב"ם סוף הל' מקואות: דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירת הכתוב הן. ואין מדברים שדעתו של אדם מכרעתו והרי הן מכלל החוקים וכן הטבילות מן הטומאות מכלל החוקים הוא שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים אלא גזירת הכתוב היא והדבר תלוי בכוונת הלב. ולפיכך אמרו חכמים טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל. אעפ"כ רמו יש בדבר כשם שהמכוין לבו לטהר כיון שטבל טהור ואע"פ שלא נתחדש בגופו דבר כך המכוין לבו לטהר נפשו מטומאות הנפשות שהן מחשבות באון ודעות הרעות. כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות והביא נפשו במי הדעת טהור. הרי הוא אומר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. השם ברחמי הרבים מכל חטא עון ואשמה יטהרנו אמן.

²Forward to Horeb

³חז"ל: הקדים חוקים למשפטים

⁴רש"י ויקרא יח ד: לכך נא' אני ד' גזרתי עליכם אי אתם רשאים להפטר: